

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
Factors Affecting the Effectiveness of Inclusive Education
of Schools under Sakon Nakhon Primary Educational
Service Area Office 1

อรัญญา แสนสีแก้ว^{1*}, วลัยนิกา ฉลากบาง², พรเทพ เสถียรนพแก้ว³
Aranya Sansikaew^{1*}, Wannika Chalabang², Pornthep Satheannoppakao³

^{1,2,3} สาขาการบริหารและการพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{1,2,3} Department of Educational Administration and Development,
Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

*Corresponding email: aranya.n.sans@gmail.com

Received: 1 April 2023; Revised: 17 June 2023; Accepted: 20 June 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 2) ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน 4) อานาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และ 5) แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 468 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน มีอานาจพยากรณ์ร้อยละ 77.80 5) แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน มี 4 องค์ประกอบ คือ การจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน

คำสำคัญ : การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม, ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

ABSTRACT

The purposes of this research were to study: 1) the components of factors affecting the effectiveness of inclusive education of schools, 2) the level of factors affecting the effectiveness of inclusive education of schools, 3) the level of effectiveness of inclusive education of schools, 4) the relationship between the factors affecting and effectiveness of inclusive education of schools, 5 a predictive equation of factors affecting the effectiveness of inclusive education of schools, and 6) the guidelines to develop the factors affecting the effectiveness of inclusive education of schools under Sakon Nakhon primary educational service area office 1. The samples used in the research were: school administrators and teachers with 468 participants under the Sakon Nakhon primary educational service area office 1, selected using multi-stage sampling. The instrument used in the data collection was a 5-rating scale questionnaire. The statistics used to analyze data were percentage, mean, the standard deviation, Pearson's correlation coefficient and the stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows: 1) the factors affecting the effectiveness of the inclusive education of schools in an overall were at a high level. 2) The effectiveness of inclusive education of schools in an overall was at high level. 3) The factors affecting the effectiveness of inclusive education and the effectiveness of inclusive education in schools, had positive correlation at a high level with the statistical significance at .01 level. 4) The factors affecting the effectiveness of the school's inclusive education management were 4 factors: learning management, parent and community understanding, teachers' knowledge and skills, and school administrator's role, the predictive power was at 77.80 percent. 5) The guidelines to develop factors affecting the effectiveness of inclusive education of schools comprised 4 elements: learning management, parent and community understanding, knowledge and skills of teachers and the role of school administrators.

Keywords: Inclusive Education; Effectiveness of Inclusive Education

บทนำ

ในการประชุมการศึกษาโลก (World Education Forum) ของยูเนสโกที่จัดขึ้นที่จอมเทียน ในจังหวัดชลบุรี เมื่อ พ.ศ.2533 ได้มีการประกาศปฏิญญาโลกเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อปวงชน (The World Declaration of Education for All) โดยเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน คือ การที่ทุกคนทั้งเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ได้ประโยชน์จากการได้รับการศึกษาตามสิทธิขั้นพื้นฐาน (UNESCO, 1990 อ้างถึงใน ดารณี อุทัยรัตนกิจ, 2562: 2) ทั้งนี้ยังรวมถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการจำเป็น พิเศษ โดยสนับสนุนให้ใช้แนวทางการจัดการเรียนรวม (Inclusive Education) ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธี ที่นำไปสู่เป้าหมาย โรงเรียนมีหน้าที่ให้บริการทางการศึกษากับเด็กทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความ

จำเป็นพิเศษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 9) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งได้กำหนดพันธกิจไว้ว่า จะต้องเสริมสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตที่มุ่งหวังให้การบริการการศึกษาแก่นักเรียนทุกกลุ่มทุกวัยในระดับที่เหมาะสมกับสภาพบริบทและสภาพพื้นที่ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านการเข้าถึงด้านการให้บริการและด้านความเท่าเทียม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 1)

การจัดการศึกษาที่จะให้เกิดผลดีมีคุณภาพต้องเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีความเท่าเทียมกัน การจัดการศึกษาจึงไม่ใช่เฉพาะคนปกติเท่านั้น คนพิการหรือทุพพลภาพก็เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าจึงสมควรที่จะได้รับสิทธิและโอกาสในการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการถูกเอารัดเอาเปรียบ ได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองด้วยความเสมอภาคได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความพิการ และได้รับการยอมรับในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกัน (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2553: 175) จึงมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการโดยเรียนรวมไปกับเด็กทั่วไปในโรงเรียน เพื่อเป็นการประกันสิทธิและโอกาสทางการศึกษา ตลอดจนการประกันคุณภาพของการให้บริการทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนพิการ เพราะเด็กพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและในสังคมย่อมมีคนทั่วไปอยู่ร่วมกับคนพิการนักเรียนการศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการพัฒนาเด็กพิการที่เหมาะสมที่สุดคือ การเปิดโอกาสให้คนพิการให้เรียนรวมกับเด็กทั่วไปในโรงเรียนปกติให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562: 5-6)

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นเรื่องที่มากกว่าการนำเด็กพิการเข้าเรียนในชั้นปกติมิใช่การเตรียมความพร้อมเด็กพิการให้สามารถอยู่ในโรงเรียนปกติได้เท่านั้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการช่วยให้โรงเรียนและครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กนักเรียนแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างและมีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เฉพาะแต่ละคน (กิงเพชร ส่งเสริม, 2552: 4) สอดคล้องกับดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562: 1) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาแบบเรียนรวมเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างสังคมสำหรับทุกคน (Inclusive Society) การศึกษาแบบเรียนรวมไม่ได้หมายถึงการนำผู้เรียนพิการเข้ามาเรียนรวมกับผู้เรียนทั่วไปเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรวมของทุกคนไม่ว่าจะมีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ความพิการ เพศ เพศสภาพ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม สถานภาพและเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเอกลักษณ์ของบุคคลที่อาจถูกมองว่าแตกต่าง ทั้งนี้เพื่อเกิดความเป็นธรรมในสังคมและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้สังคมมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีการ และการบริหารจัดการศึกษาเรียนรวมในโรงเรียนที่มีเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2562: 72) แต่การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังประสบปัญหาหลายประการ โดยปัญหาที่พบ คือ 1) ความไม่พร้อมของบุคลากร ได้แก่ ครูขาดทักษะ ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวม ครูจบไม่ตรงวุฒิ ครูมีภาระงานมาก ครูขาดเทคนิควิธีการสอน ครูไม่มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างเต็มที่ และครูไม่มีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม 2) ความไม่พร้อมของสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสื่อและอุปกรณ์ในการส่งเสริมการเรียนรวม ขาดสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ 3) ความไม่พร้อมของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนพิการไม่มีความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรวม 4) ความไม่

พร้อมของนักเรียนพิการ และ 5) สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ไม่มีห้องเรียนพิเศษสำหรับคนพิการ ไม่มีห้องน้ำคนพิการ เป็นต้น (จาตุรงค์ เจริญนำ, 2558: 43-49)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้รายงานข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนเรียนรวม ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562 ว่ามีโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 175 โรงเรียน มีนักเรียนพิการทุกประเภทรวมจำนวน 3,930 คน โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 3,362 คน คิดเป็นร้อยละ 85.55 ของนักเรียนพิการทุกประเภท แต่การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งจากการรายงานข้อมูล พบว่า เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่มารับบริการยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ โดยจะเห็นได้จากผลการพัฒนาเด็กในแต่ละด้านจากงานวิชาการของโรงเรียนในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเพราะทางโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมยังมีอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ การขาดทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน การขาดแคลนครูที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษโดยตรง การมีเจตคติเชิงลบของผู้ปกครอง การบริการเพื่อตอบสนองความแตกต่างอย่างมีคุณภาพ การขาดคัดกรองที่มีคุณภาพ ตลอดจนการจัดทำสถิติ ข้อมูล และงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพเพื่อทำให้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2562: 28-29)

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรวมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษาต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และช่วยแก้ปัญหาในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการของโรงเรียนเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,674 คน โดยจำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 175 คน และ ครู จำนวน 2,499 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2564)

1.2 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 468 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970: 608 อ้างถึงใน วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551: 191) และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ใช้ขนาดโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นเกณฑ์ โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 4 ขนาดตามเกณฑ์การกำหนดขนาดโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก 68 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 104 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน

1.2.2 ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากโรงเรียนแต่ละขนาด โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้โรงเรียน จำนวน 88 โรงเรียน ประกอบด้วย 1) โรงเรียนขนาดเล็ก 34 โรงเรียน 2) โรงเรียนขนาดกลาง 52 โรงเรียน 3) โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน และ 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน

1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากทุกโรงเรียนในข้อ 1.2.2 ซึ่งจะได้จำนวนผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 88 คน

1.2.4 ครู ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้เกณฑ์ร้อยละ 25 ของครูในโรงเรียนตามข้อ 1.2.2 โดยการจับสลากแบบใส่คืน ซึ่งจะได้จำนวนครู ดังนี้ 1) โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 77 คน 2) โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 264 คน 3) โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 11 คน และ 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 28 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 468 คน เป็นครู จำนวน 380 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 88 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (X) ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดของ Sears (2014); Vreoy, Struyf and Petry (2015); Mitchell (2016); รุ่งชีวา สุขศรี (2556); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558); สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559); สุมาลี ศรีผิง (2560); สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560); นงคริักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561); ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2562) ซึ่งมีจำนวน 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน (X_1) 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน (X_2) 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (X_3) 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุน

ของผู้ที่เกี่ยวข้อง (X_4) 5) การจัดการเรียนรู้ (X_5) 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน (X_6) 7) นักเรียนปกติทั่วไป (X_7) และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน (X_8)

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน (Y) ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดของ Callin (2012); McCrimmon (2014); Lee et al (2016); รุ่งชีวา สุขศรี (2556); จิระพรรณ โพนพุด (2560); ศานติกรศรี วงศ์เขียว (2560); นงครักษ์ เคนไชยวงศ์ (2561); นิลักษณ์ การสอน (2561); กันตพัฒน์ มณฑา (2561); ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี (2562) ซึ่งมีจำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน (Y_1) 2) การบริหารจัดการในการเรียนรวม (Y_2) 3) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง (Y_3) และ 4) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน (Y_4)

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาใน 2 ประเด็น ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ประกอบด้วย 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

3.2 ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน 2) การบริหารจัดการในการเรียนรวม 3) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง และ 4) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับตามวิธีของ Rensis Likert โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน 2) ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน 3) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 4) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน 7) นักเรียนปกติทั่วไป และ 8) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert โดยมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.45-0.89 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน จำนวน 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน 2) การบริหารจัดการในการเรียนรวม 3) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง และ 4) ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert โดยมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.47-0.96 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

ระยะที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการหาแนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำตัวแปรพยากรณ์ที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อตัวแปรเกณฑ์มาสร้างแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้ 2) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน และ 4) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมีความถี่ตั้งแต่ 4-5 หรือร้อยละ 80-100

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยการจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 468 ฉบับ เก็บข้อมูลรูปแบบเอกสารและรูปแบบออนไลน์ (Google Form) และรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

5.2 การหาแนวทางพัฒนาสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นในการบันทึกการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยขอคำแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิล่วงหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ แล้วนำบทสัมภาษณ์มารวบรวมอย่างเป็นระบบก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และระดับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม/ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) โดยนำค่าที่คำนวณได้มาแปลผลในรูปความสัมพันธ์ ดังนี้ (วโร เฟิงส์วีสต์, 2551: 307)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

0.70-1.00

0.40-0.60

ระดับความสัมพันธ์

ตัวแปรที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ตัวแปรที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

0.10-0.30

ตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

หากค่า r มีค่าเป็น (+) หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในลักษณะคล้ายตามกัน

หากค่า r มีค่าเป็น (-) หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในลักษณะผกผันกัน

6.3 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

6.4 การหาแนวทางการพัฒนา โดยนำปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มาวางแผนการพัฒนา แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน	4.03	0.30	มาก
2. ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน	3.73	0.37	มาก
3. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน	4.17	0.30	มาก
4. การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.14	0.33	มาก
5. การจัดการเรียนรู้	4.15	0.23	มาก
6. ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน	4.04	0.55	มาก
7. นักเรียนปกติทั่วไป	3.83	0.48	มาก
8. ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน	3.69	0.36	มาก
เฉลี่ย	4.00	0.17	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความรู้และทักษะของครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรในโรงเรียน บทบาทผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนปกติทั่วไป ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน และ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน

2. การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การพัฒนาคุณภาพนักเรียน	4.10	0.28	มาก
2. การบริหารจัดการในการเรียนรวม	4.19	0.26	มาก
3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง	4.14	0.40	มาก
4. ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน	4.11	0.37	มาก
เฉลี่ย	4.14	0.18	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการในการเรียนรวมความพึงพอใจของผู้ปกครอง ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน และการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	Y	ระดับความสัมพันธ์
X	1.00	-	-	-	-	-	-	-	-	.80**	สูง
X ₁	.77**	1.00								.60**	ปานกลาง
X ₂	.64**	.63**	1.00							.65**	ปานกลาง
X ₃	.78**	.77**	.73**	1.00						.71**	สูง
X ₄	.58**	.78**	.75**	.89**	1.00					.53**	ปานกลาง
X ₅	.74**	.54**	.66**	.79**	.74**	1.00				.79**	สูง
X ₆	.82**	.59**	.76**	.74**	.60**	.61**	1.00			.63**	ปานกลาง
X ₇	.65**	.65**	.67**	.50**	.64**	.51**	.81**	1.00		.55**	ปานกลาง
X ₈	.42**	.59**	.82**	.52**	.47**	.64**	.57**	.81**	1.00	.72**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r_{xy} = 0.80$)

4. การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน	R	R ²	Adj R ²	B	S.E.	β	t	Sig
1. การจัดการเรียนรู้ (X_5)	.778	.743	.741	.174	.036	.274	8.878**	.000
2. ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (X_3)	.797	.757	.754	.081	.021	.124	6.384**	.000
3. ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน (X_8)	.809	.767	.762	.066	.030	.105	4.324**	.000
4. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน (X_1)	.821	.778	.769	.060	.025	.103	3.227**	.000
ค่าคงที่	-	-	-	2.243	.157	-	24.607**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า มี 4 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การจัดการเรียนรู้ (X_5) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน (X_3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน (X_8) และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 77.80 สัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ .769 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (Standard Error) เท่ากับ .157

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 2.243 + .174X_5 + .081X_3 + .066X_8 + .060X_1$$

และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'y = .274X_5 + .124X_3 + .105X_8 + .103X_1$$

5. แนวทางปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาประสิทธิผลในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

5.1 ด้านการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนควรมีการจัดประชุม ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อนักเรียนในชั้นเรียน อย่างเท่าเทียม มีการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และนำนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ รวมทั้งมีการวัดและประเมินผล สำหรับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเน้นวัด และประเมินผลเฉพาะบุคคลเป็นหลักตามศักยภาพของผู้เรียนรายนั้น ๆ

5.2 ด้านความรู้และทักษะของครูผู้สอน ครูควรมีการฝึกอบรมการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในโรงเรียนร่วมกับเพื่อนครูในโรงเรียน หรือเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนเฉพาะบุคคล เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล รวมทั้งมีการใช้สื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

5.3 ด้านความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ผู้ปกครองของนักเรียนปกติทั่วไป ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และชุมชนควรมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการกำหนดแผนการ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม มีการประสาน การมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก หรือแพทย์ประจำตัวของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนในโรงเรียน รวมทั้งให้การยอมรับเชิงบวกต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับความเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์บนความแตกต่างที่ หลากหลาย

5.4 ด้านบทบาทผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจในการ บริหารจัดการเรียนรวม และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสร้างความเชื่อมั่น และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมมือกันในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการ เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัด การศึกษาแบบเรียนรวมร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้ สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชน รวมทั้งมีวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างชุมชนและโรงเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความรู้และทักษะของ ครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือระหว่างครูและ บุคลากรในโรงเรียน บทบาทผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนปกติทั่วไป ความพร้อมของทรัพยากรในโรงเรียน

และ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนมีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี ศรีผิง (2560: 285) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นิลักษ์ การสอน (2561: 133) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า สภาพการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการในการเรียนรวม ความพึงพอใจของผู้ปกครอง ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน และการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนมีการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมแก่บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครองมีการติดตามผลการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในชั้นเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง และผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการให้บริการและความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งชีวา สุขศรี (2556: 247) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ธัญลักษณ์ จันทรศรี (2562: 124-125) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารการศึกษาพิเศษของโรงเรียนแบบการเรียนรวม สำนักงานศึกษาธิการภาค 14 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามมาตรฐานการเรียนรวมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมกับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .80 ทั้งนี้เพราะ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนเกิดจากผู้บริหารโรงเรียนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน มีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ชัดเจน ประกอบกับโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวมตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิ สุวรรณจันทร์ (2559: 143); นงคริษ์ เคนไชยวงศ์ (2561: 246-247) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562: 98) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีปัจจัยสำคัญหลายประการที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในการช่วยสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพและกลายเป็นโรงเรียนแบบเรียนรวมที่สมบูรณ์ เป็นศูนย์กลางการ

จัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมที่ให้ประโยชน์แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติทั่วไป ตลอดจนสามารถจัดการศึกษาให้ทุกคนได้อย่างมีคุณภาพ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน ความรู้และทักษะของครูผู้สอน และบทบาทผู้บริหารโรงเรียน โดยทั้ง 4 องค์ประกอบมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 77.80 ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สอดคล้องกับ IEP มีการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลายกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศานติกรศรี วงศ์เขียว (2560: 234-235) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการเรียนรวมของโรงเรียนรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำ สามารถสร้างเจตคติและสร้างความเข้าใจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และสร้างขวัญและกำลังใจการพัฒนาตนเองและครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ และผู้ปกครองต้องยอมรับว่าลูกเป็นเด็กพิการเพื่อสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องเชื่อมั่นทิศติดตาม

5. แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดการเรียนรู้ 2) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน และ 4) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน ทั้งนี้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนมีปัจจัยหลายประการที่เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมที่ให้ประโยชน์แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติ ดังนั้นผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนควรมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างสังคมแห่งการยอมรับ และการเรียนรู้ร่วมกัน โดยต้องคำนึงถึงศักยภาพพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และรวมถึงการวัดและประเมินผลการเรียนควรมีวิธีการที่หลากหลายและแตกต่างกัน ตลอดจนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและให้มีการกำกับติดตาม โรงเรียนต้องยอมรับและตอบสนองความต้องการจำเป็นที่หลากหลายของนักเรียน มีการจัดยุทธศาสตร์การสอนที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการจัดการศึกษาและพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติดา บุษพา (2555: 28-29) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านการบริหารจัดการด้านกระบวนการเรียนการสอนและด้านคุณภาพนักเรียน ประกอบด้วย 1) การที่นำนักเรียนทุกคนมาเรียนรวมกันในสภาพล้อมเดียวกันให้มากที่สุด 2) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างที่สำคัญของโรงเรียน บุคลากรในโรงเรียนมีการทำงานเป็นทีมร่วมกัน 3) การส่งเสริมให้ผู้ปกครองหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 4) การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และ 5) การปรับเปลี่ยนห้องเรียน และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียน และสอดคล้องกับ Galletto and Bureros (2017: 332-337) ได้กล่าวว่า ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศฟิลิปปินส์เพื่อการประเมินและส่งเสริมการจัดการเรียนรวม ประกอบด้วย 1) การจัดทำหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชา

การเรียนรู้รวมและการศึกษาพิเศษ 2) เพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 3) ปรับทัศนคติทางบวก 4) เพิ่มจำนวนโรงเรียน และศูนย์ให้ความช่วยเหลือเด็ก 5) พัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และ 6) จัดโปรแกรมให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนที่มีอำนาจปกครองมีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ดีที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ ดังนั้นในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนครูและบุคลากรควรได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนรวม เพื่อส่งผลดีต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนรู้ 2) ความรู้และทักษะของครูผู้สอน 3) ความเข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน และ 4) บทบาทผู้บริหารโรงเรียน ไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน และปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการฉบับที่ 3 พ.ศ.2560-2564. <https://qr.go.page.link/bfkeb>.
- กันตพัฒน์ มณฑา. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร [ปริญญานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสยาม.
- กิ่งเพชร ส่งเสริม.(2552). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา [ปริญญานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จาตุรงค์ เจริญนำ. (2558). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จีระพรรณ โพนพุด. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออก. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 10(2), 291-303.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2562). การศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อความเป็นธรรมในสังคม. หอสมุดคุรุสภา. <https://shorturl.asia/A7Vsx>.
- ธัญลักษณ์ จันทร์ศรี. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาพิเศษของโรงเรียนแบบการ

- เรียนรวมสำนักงานศึกษาธิการภาค 14 [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- นงคริ์กซ์ เคนไชยวงศ์. (2561). กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณ
บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิลลักษณ์ การสอน. (2561). สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. สุวีริยาสาส์น.
- รุ่งชีวา สุขศรี. (2556). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน
เรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครปฐม.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิจัยวิทยการวิจัย. สุวีริยาสาส์น.
- ศานติกรศรี วงศ์เขียว. (2560). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการเรียนรวมของโรงเรียนรวม
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร, 19(2), 231-244.
- สุชาดา บุบผา. (2557). การศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรธานี.
- สมาลี ศรีผิง. (2560). รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ
เรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
[วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุทธิ สุวรรณจันทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (2562). สรุปรายงานผลการดำเนินโครงการ
พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวม ปีการศึกษา 2562. <https://bit.ly/3hVcLKz>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการ
เรียนรวม (Inclusive schools). สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). การวิเคราะห์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับ
เด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของประเทศไทย. 21 เช่นจรี.
- สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ. (2562). รายงานจำนวนข้อมูลนักเรียนพิการเรียนรวมแยกเขตพื้นที่และ
ประเภทความพิการ. [http://specialbasic.spicalset.bopp.go.th/specialbasic/download/
studentall_deform_2562_1.pdf](http://specialbasic.spicalset.bopp.go.th/specialbasic/download/studentall_deform_2562_1.pdf).
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์. (2553). อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ. สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน
พิการแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). รายงานการวิจัยเรื่อง ความทั่วถึงและเท่าเทียมของการศึกษา
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. 21 เช่นจรี.

- Callin, L. (2012). A case study examining the inclusion of children with special needs in a mainstream primary school. *Teacher Education and Special Education*, 14(4), 221-227.
- Galleto, P. and Bureros, S. (2017). Estimating vulnerability in promoting inclusive education in the Philippines, *American Journal of Educational Research*, 5(3), 332-337.
- Lee, F.L.M. et al (2016). What predicts teacher acceptance of students with special needs in kindergarten. *Australian Journal of Education & Development Psychology*, 14, 60-70.
- McCrimmon, A.W. (2014). Inclusive education in Denmark: Issues in teacher preparation. *Universal Journal of Educational Research*, 4(2), 83-91.
- Mitchell, D. (2016). Inclusive education strategies in New Zealand: A leader in inclusive education. *Teaching Exceptional Children*, 4(2), 19-29.
- Sears, P. (2014). Introduction to learning disability quarterly special series on universal design for learning: Part one of two. *Learning Disability Quarterly*, 37(2), 68-70.
- Vreoy, A.D, Struyf, E. and Petry, K. (2015). Secondary schools included: A literature review. *International of Inclusive Education*, 20(2), 2-14.